

Volt . . .

Volt egy dalom, bús alkony jajszava
Zokogott benne némán, hangtalan,
Egyszer daloltam csak, egy éjszakán,
Egy muskátlis zöld zsalús ablakon
Merengve nézett ki egy szőke lány . . .

Volt egy virágom, elhervadt, de rég,
Egy pár fehér szírom maradt csupán,
Ott találtam a kis ablak alatt,
Másé lett, másé, az a szőke lány
S nekem már csak e pár szírom maradt.

Volt egy dalom, felcsendül néha még
Egy-egy akkord, álmom, mely visszajár,
Ilyenkor szebb a néma éjszaka
És látva-látom mintha a határ
Fölött a felhő széjjel foszlana.

Thomé József.

Szalay Pál rajza